

lægge hele Tabet herved over paa de mere velstaaende Klassers Lüksusforbrug.

Jeg ser ganske vist, at dette Lüksusforbrug nu bliver kritiseret og omstridt fra forskellige Sider, idet der næsten ikke er den Genstand, som man ikke vil falde en almindelig Forbrugsgegenstand, for ikke at sige en Fornødenhed. Jeg ser, at det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) i en lille Pjece, som er fremkommen „Om Ministeriet Reedtz-Thotts Toldreform“, blandt andet udtaler sig mod Kommissionens Forslag om forhøjede Toldsatser paa Blomster og lignende Genstande og gør gældende, at Blomster høre til den menneskelige Tilværelses mest uskyldige Nydelser, og at det har en opdragende Betydning for Udviklingen af Smag og Tænkning, naar Hjemmene jævnlig prydes med Blomster o. s. v. Ja, dette er jeg ganske enig med det ærede Medlem i; jeg er selv saa stor en Ven af Blomster som nogen og sætter Pris paa, at Hjemmene, ogsaa de smaa, prydes med Blomster. Men det kan jo ske med indenlandske Blomster, og det er kun de udenlandske, der lægges Told paa, det, der lægges Told paa, er Forbruget af Kofar i den Tid, da Kofar ikke blomstre i Danmark, og Nydelser af Asparges i den Tid, der ikke stikkes Asparges i Danmark. Og dersom dette ikke er Lüksus, saa ved jeg ikke, om der overhovedet gives noget, der nu til Dags kan kaldes Lüksus. Jeg tror derfor, det ubetinget maa siges, at det er de bedrestillede Klasser, paa hvilke man har lagt en meget forøget Toldbyrde, for dermed at kunne lette Toldbyrderne for Samfundets bredere Lag, og dersom dette ikke er en demokratisk Reform, ved jeg ikke, hvad der overhovedet fortjener dette Navn. Dersom vil jeg ogsaa mene — til Dels i Tilslutning til den sidste ærede Taler (Meerwaard), om jeg end vil pointere det en Del stærkere —, at er der nogle, der ere interesserede i at faa en Toldreform gennemført nu, er det netop dem, der betragte sig fortrinnsvis — jeg mener, at vi alle ere det — som Repræsentanter for de mindre velstillede i Samfundet. Det er ganske sikkert dem, der ville have Fordelen af Toldreformens Gennemførelse, og derfor vilde jeg ogsaa meget beklage, om det skulde vilje siges, at den atter denne Gang strandede. Men atter her maa jeg gøre gældende, at naar den nys

citerede ærede Forfatter i samme Pjece siger, at Oppositionens Medlemmer have gjort meget vidtgaaende Indrømmelser i Sammenligning med Venstres tidligere Krav, og at hvis Toldreformen atter strandede denne Gang, ligger Fejlen hos Regeringen og Landstinget, ere vi lige saa berettigede til at sige det stik modsatte, at dersom Toldreformen atter strandede denne Gang, ligger Fejlen hos dette Ting. Jeg tror overhovedet ikke, at den Slags Paastande fra den ene eller den anden Side just gavner Sagens Gennemførelse, men jeg vil hævde, at skal det ene siges fra den Side, ere vi lige saa berettigede til at sige det omvendte fra vor Side. For mig staar det faaledes, som man dog vistnok vil have faaet Indtrykket af ved hele min Udtalelse, at jeg mener, at den Enighed, man er naaet til i Kommissionen, opvejer de Uenigheder, som staa tilbage, og jeg maa derfor sige, at jeg ved Kommissionens Slutning saa ret forhaabningsfuldt paa denne Sags Gennemførelse.

Naar jeg i Djebliffet nærer noget mindre lyse Forhaabninger i den Retning, skyldes det de Udtalelser, vi nu have hørt af Repræsentanter for det ærede Mindretal; de synes at ville stramme Buen saa stærkt, at den atter denne Gang brister. Men jeg maa tilføje — og i saa Henseende maa jeg give den ærede sidste Taler nogen, om end en meget betinget Ret i hans Slutningsudtalelser —, at jeg tilstaar, at den Maade, hvorpaa Sagen er kommen til at foreligge her i Rigsdagen, ikke forekommer mig at være saa heldig for dens Gennemførelse, som jeg havde haabet vilde blive Tilfældet. Jeg sigter derved til den Omstændighed, at den højtærede Regering har sammenknyttet Toldloven med en ret vidtgaaende finansiel Reform. Der er derved, faaledes som det ogsaa fremgik af den sidste ærede Talers Ord, fremkaldt den Forestilling, at der nu er en hel Mængde af Millioner Kroner i Skatter, der svirre omkring i Luften, og som man kan lægge Beslag paa paa forskellige Maade, og som man derfor ogsaa kunde bruge til væsentlige Nedsættelser paa Toldloven. Jeg maa erkende, at medens Regeringens Hensigt ved Forelæggelsen utvivlsomt har været den modsatte, har været netop den at